

КОРОТКІ ПОВІДОМЛЕННЯ

роботи використано офіційні матеріали із статистично-аналітичних довідників МОЗ України за 1991, 2001 та 2007 рр. Методи досліджень: аналітичний, статистичний із застосуванням *Microsoft Excel*.

В результаті аналізу статистичних даних за період з 1987 по 2006 рр. встановлено щорічне зростання показників захворюваності на деякі інфекційні та паразитарні хвороби. Серед дорослих і підлітків виявлено зростання цих показників (на 10 тис. населення) з 35,3 в 1987 р. до 186,8 у 2006 р. – у 5,3 разу (за регресійним методом встановлено високий рівень нахилу лінії регресії – 7,1 зі знаком +). Тоді як захворюваність дітей до 14 років (показники на 1000 населення) зросла з 21,0 до 61,7 – в 2,9 разу (нахил лінії регресії був значно нижчим – складав 1,5 зі знаком +). Тенденція зростання захворюваності на інфекційні хвороби усього населення України була нижчою – в 1,14 разу. За приростом захворюваності серед 12 основних класів хвороб з 1987 по 2005 рр. дорослі та підлітки з інфекційною та паразитарною патологією займали третє рангове місце після хвороб дихальної та кістково-м'язової систем. Серед дітей до 14 років інфекційні та паразитарні хвороби знаходяться на 7-му ранговому місці. Перші місця займають новоутворення і хвороби сечо-статевої системи. За групами первинного обліку (ліквідатори – I, евакуйовані – II, проживаючі на радіоактивно забруднених те-

риторіях –III), найвищі показники захворюваності серед дорослих і підлітків виявлені в III групі; у період найвищого зростання захворюваності (1992-2000 рр.) вони становили від 159,0 до 193,6 на 10 тис. населення даної групи, в той же час у I групі – від 60,0 до 67,2; у II групі – від 46,3 до 83,2. Серед дітей до 14 років також спостерігалось зростання показників захворюваності в III групі. Показники смертності від усіх хвороб на 1000 постраждалого населення становили 7,7 у 1987 р. та 20,3 у 2005 р. – зросли в 2,6 разу; серед дорослих і підлітків показники за відповідний період зросли в 2,4 разу – з 6,7 до 16,5. Серед дітей до 14 років спостерігалось незначне підвищення показників загальної смертності у 1996-1999 рр., надалі показники знизились майже до передаварійного періоду. Смертність від інфекційних і паразитарних хвороб постраждалих дорослих та підлітків у 1987 р. складала 0,36, у 2005 р. – 2,8 – зросла в 7,8 разу. Серед дітей показники смертності зростали з 1991 по 2000 рр., надалі знизились до передаварійного періоду. Наведені дані свідчать про тенденцію до зростання інфекційних та паразитарних хвороб після катастрофи на ЧАЕС серед постраждалих дорослих та підлітків і дітей до 14 років й смертності від них дорослих та підлітків, особливо серед осіб, що проживають на радіоактивно забруднених територіях.

Отримано 15.09.2009 р.

© Порва Ю.І., Рибалко С.Л., Ткачук З.Ю., Дерябін О.М., 2010
УДК 57(086.83+083.2):616.92578.828.2

Ю.І. Порва, С.Л. Рибалко, З.Ю. Ткачук, О.М. Дерябін **ПРОТИВІРУСНА ДІЯ ПРЕПАРАТІВ РНК НА** **ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНУ ІНФЕКЦІЮ ВІРУСУ ГЕПАТИТУ С ТА** **СУРОГАТНОГО ВІРУСУ – БИЧАЧОГО ВІРУСУ ДІАРЕЇ**

ДУ «Інститут епідеміології та інфекційних хвороб ім. Л.В. Громашевського НАМН України», м. Київ

Вірусний гепатит С (ГС) є глобальною проблемою охорони здоров'я. Збудник ГС – РНК-вмісний флавівірус – передається парентеральним шляхом і викликає у людини як гострий, так і хронічний гепатит, який в 60-80 % випадків може призвести до цирозу або раку печінки.

Вакцина проти ГС не розроблена, немає і препаратів, які ефективно пригнічують реплікацію вірусу в організмі, крім дорогих препаратів інтерферону. Труднощі в роз-

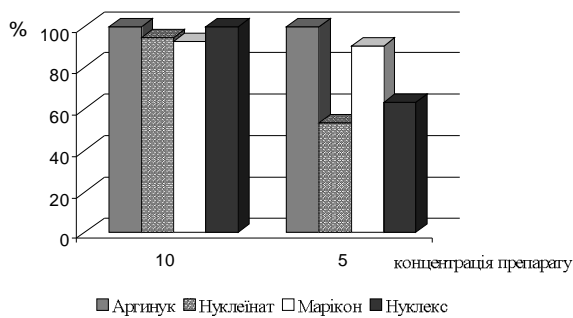
робці профілактичних і лікувальних препаратів щодо ГС полягають в безрезультативності багатьох спроб, які розпочаті у світі, отримати експериментальні моделі інфекції для проведення скринінгових досліджень, для визначення препаратів, здатних ефективно лікувати ГС.

У роботі були застосовані препарати РНК дріжджів. Активний інгредієнт складається із РНК, зокрема виділений з дріжджів. Дріжджова РНК є гетерогенною низько-

КОРОТКІ ПОВІДОМЛЕННЯ

молекулярною сполукою, яка включає різну кількість нуклеотидів, в основному від 5 до 25, і полімерів нуклеотидів. У дріжджових РНК переважають олігонуклеотид і транспортна РНК з великою кількістю мінорних основ.

Тривалий час багато дослідників вважали, що вірус ГС не може розмножуватися в культурах клітин. У такій ситуації виявляються важливими сурогатні віруси. Як один з найбільш характерних представників родини *Flaviviridae*, бичачий вірус вірусної діареї (БВВД) слугує типовою сурогатною моделлю для ВГС при вивченні впливу антивірусних препаратів, оскільки він може бути відтворений *in vitro* в культурі клітин і має подібні структурні гени з ВГС.

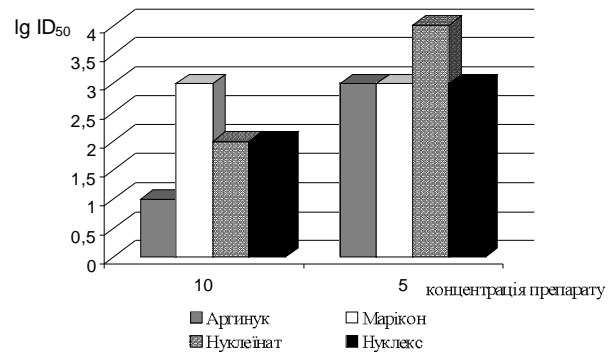
Мал. 1. Вплив препаратів РНК дріжджів на продукуючій моделі МТ-4-кДНК ВГС.

Таким чином, як свідчать отримані дані, на продукуючій моделі МТ-4-кДНК ВГС процент пригнічення ВГС аргинуксом у концентраціях 10 і 5 склав відповідно 100 і 100 %, нуклеїнатом – 94,8 і 53,3; маріконом – 92,7 і 90,5 та нуклексом – 100 і 63. На моделі ВНК-БВВД пригнічен-

У ході проведених раніше досліджень нами було отримано продукуючу культуру клітин МТ-4, трансфіковану кДНК ВГС, яка давала стабільну продукцію вірусу гепатиту С як до заморожування трансфікованих клітин МТ-4, так і після розморожування.

Метою даної роботи було оцінити вплив препаратів РНК дріжджів на продукуючій моделі МТ-4-кДНК ВГС та тест-моделі БВВД.

Культури клітин МТ-4-кДНК та ВНК, що містили відповідно віруси ВГС та БВВД, обробляли препаратами РНК дріжджів у концентраціях 10 та 5. Вплив оцінювали за інфекційним титром ВГС в ПЛР та $Ig ID_{50}$ БВВД. Результати тестування представлені на мал. 1 та 2.

Мал. 2. Вплив препаратів РНК дріжджів на моделі ВНК-БВВД.

ня в $Ig ID_{50}$ БВВД аргинуксом у концентраціях 10 і 5 склав відповідно 1 lg і 3 lg; маріконом – 3 lg і 3 lg; нуклеїнатом – 2 lg і 4 lg та нуклексом – 2 lg і 3 lg.

Отримано 15.09.2009 р.